

HỒ ĐỨC BÌNH
(Chủ biên)

363.209 597 75

ĐC

L 123 L.

LẮP LÁNH NHỮNG CHIẾN CÔNG

NHÀ XUẤT BẢN ĐỒNG NAI

LẤP LÁNH NHỮNG CHIẾN CÔNG

HỒ ĐỨC BÌNH
(Chủ biên)

LẬP LÁNH NHỮNG CHIẾN CÔNG

THƯ VIỆN
TỈNH ĐỒNG NAI

NHÀ XUẤT BẢN ĐỒNG NAI.

2016/BC/VV

01146

LỜI NÓI ĐẦU

Nhân dịp kỷ niệm 70 năm Ngày truyền thống Công an nhân dân Việt Nam (19/8/1945 – 19/8/2015), Nhà xuất bản Đồng Nai xuất bản cuốn sách *Lấp lánh những chiến công* nhằm góp phần tuyên truyền những thành tích, chiến công của lực lượng Công an Đồng Nai trên mặt trận đấu tranh bảo vệ an ninh quốc gia và giữ gìn trật tự an toàn xã hội của tỉnh nhà.

70 năm xây dựng, chiến đấu và trưởng thành, lực lượng Công an Đồng Nai (tiền thân là Quốc gia Tự vệ Cuộc Biên Hòa) đã góp phần cùng nhân dân cả nước mưu trí, dũng cảm đấu tranh đập tan mọi mưu đồ của kẻ thù để giành lại tự do, độc lập của đất nước; bảo vệ thành quả cách mạng, xây dựng nước Việt Nam “Dân giàu, nước mạnh, dân chủ, công bằng, văn minh”. Biết bao cán bộ, chiến sĩ Công an Đồng Nai đã hy sinh xương máu; vượt qua muôn vàn khó khăn thử thách để hoàn thành nhiệm vụ cao quý mà Đảng, Nhà nước và nhân dân giao cho.

Cuốn *Lấp lánh những chiến công*, gồm 18 bài viết của tác giả Hồ Đức Bình (phòng PX15, Công an Đồng Nai) và Bùi Thuận (nguyên phóng viên Báo Đồng Nai) phản ánh kết quả đấu tranh, sự cống hiến, hy sinh của cán bộ, chiến sĩ và những thành tích nổi bật của lực lượng Công an Đồng Nai trong hai cuộc kháng chiến trường kỳ của dân tộc; đặc biệt là trong công cuộc xây dựng và bảo vệ Tổ quốc Việt Nam xã hội chủ nghĩa từ khi đất nước thống nhất (1975) đến nay.

Với mong muốn đưa được thật nhiều thông tin đến với bạn đọc để góp phần thực hiện nhiệm vụ tuyên truyền của Bộ Công an trong dịp kỷ niệm 70 năm truyền thống Công an nhân dân. Tuy nhiên, do thời gian và khuôn khổ cuốn sách có hạn, tác giả mới chỉ đưa ra được một số ít những chiến công, thành tích của lực lượng Công an Đồng Nai trong đấu tranh, phòng ngừa tội phạm, bảo vệ an ninh quốc gia, giữ gìn Trật tự an toàn xã hội thời gian qua. Rất mong nhận được sự thông cảm, chia sẻ của bạn đọc.

Nhà xuất bản Đồng Nai trân trọng giới thiệu đến bạn đọc.

NHÀ XUẤT BẢN ĐỒNG NAI

CHUI VÀO HANG SÂU BẮT CỌP DỮ

Vào giữa tháng 8/1975, lãnh đạo Ban An ninh Nội chính thành phố Biên Hoà do Trung tá Tư Nam (tự Trần Quý Tư, Đặng Công Hậu – Anh hùng lực lượng vũ trang, nguyên Đại tá Giám đốc Công an Đặc khu Vũng Tàu - Côn Đảo) trực tiếp chỉ huy đã phát lệnh phá án, kết thúc thắng lợi chuyên án mang bí số VA202. Toàn bộ “Ban chấp hành Trung ương quốc nội” lẫn “Ban chấp hành Trung ương quốc ngoại” của cái gọi là... “Mặt trận quốc gia Việt Nam” do tên Phan Huy Quát, lãnh tụ đảng Đại Việt, nguyên Thủ tướng Việt Nam Cộng hòa kiêm Chủ tịch “Phong trào liên minh Á châu chống Cộng” cầm đầu, cùng 30 “Tư lệnh vùng”, “Chỉ huy trưởng”..., trong đó có tên Đại tá Hoàng Mộng Điệp của “Phủ đặc ủy tình báo trung ương” nguy bị tóm gọn.

Chuyên án VA202 kéo dài trên 3 tháng. Suốt chừng ấy thời gian thực sự là những cuộc đấu trí, đấu lực vô cùng căng thẳng, gay go của một bên là những cán bộ, chiến sĩ An ninh Đồng Nai còn non trẻ cả về tuổi đời lẫn tuổi nghề với một bên là những con cáo già trong nghề chính trị, cùng

HỒ DỨC BÌNH (Chủ biên)

những tên tình báo lão luyện, được đào tạo nghiệp vụ bài bản, chính quy. Do đó, thắng lợi của chuyên án VA202 đã khẳng định dù ở bất cứ hoàn cảnh nào, được sự giúp đỡ, hỗ trợ của quần chúng; cán bộ, chiến sĩ Công an cũng đủ sức đập tan mọi âm mưu thâm độc của các thế lực thù địch, đủ sức hoàn thành bất kỳ nhiệm vụ nào được Đảng và nhân dân tin tưởng, giao phó.

Đại tá Trần Quý Tư, AHLLVT, nguyên Phó Giám đốc Công an tỉnh, Trưởng Ban chuyên án VA202.

*Đại tá Huỳnh Văn Hoàng, Giám đốc Công an tỉnh
(2000 – 2005), đóng vai trung úy Hoàng trong chuyên
án VA202.*

Chưa đầy một tuần lễ sau ngày miền Nam được giải phóng, cô giáo T. ở xã Hiệp Hoà (thành phố Biên Hoà) được một người bạn cũ tìm đến tận nhà ở Cù lao Phố. Đây là chuyện hết sức lạ, vì cô bạn Phạm Thị Lan vốn là con gái một công chức cao cấp của chế độ Sài Gòn, chỉ quen với cuộc sống phong lưu, sang trọng lại hạ cố tìm đến vùng nông thôn để thăm chơi. Qua chuyện trò, cô giáo T. mới hiểu; thì ra biết T. thuộc diện gia đình có công với cách mạng và có người nhà rất thân thế

trong Ủy ban quân quản nên Lan muốn nhờ T. giúp mua giùm cho một căn nhà ở Sài Gòn. Trong lúc các cấp chính quyền đều bận rộn, tập trung vào chuyện vận động giãn dân, đưa đi xây dựng vùng kinh tế mới, thì việc mua nhà ngay trong đô thị quá đông dân quả là rất khó; nhưng nhờ bạn, cô giáo T. cũng cậy được người giúp bạn mua được một ngôi nhà không số nhưng khá lịch sự và kín đáo tại khu vực Cầu Sơn, nằm phía sau khu Văn Thánh - Sài Gòn.

*** A 20 VÀ GÃ TRUNG ÚY NGUYỄN TRỐN CẢI TẠO**

Mua được nhà xong, Lan khoe với chị T. là hai vợ chồng Lan có một miếng rẫy ở Hố Nai để... “cuộc đất trồng khoai”, “học tập lao động, vì... “lao động là vinh quang”, nên thường đi đi, về về, ghé ngang qua chơi với T.

Và Lan rủ em gái mình là Phạm Thị Trương đến chơi nhà chị T.; phải nói cả hai chị em đều duyên dáng, lịch sự; dù chỉ mặc áo bà ba đen, không sơn móng tay... cho có vẻ... “thường dân, lao động” vẫn toát ra nét đài trang, sang trọng. Qua giới thiệu của cô giáo T., hai chị em làm quen với Hoàng - ông anh bà con của T. là trung úy Nguyễn Trồn học tập cải tạo, suốt ngày nằm ru rú trong nhà. Nhìn gã sĩ quan Nguyễn có dáng người

thấp đậm, nói năng lừng khừng, Lan tỏ ra không chút nào thiện cảm. Nhưng em của Lan là Trương lại vô vấp chuyện trò; tỏ ra vui thích khi nghe Hoàng cho biết anh là dân miền Nam chính gốc, có gia đình sinh sống ở Biên Hoà và là trung úy thám báo sừng sỏ của Sư đoàn 18 bộ binh đóng quân ở tỉnh Long Khánh. Viên sĩ quan nguy tử về chán chường tâm sự: Ngày 21/4/1975, Long Khánh thất thủ, anh cùng đám lính của Chuẩn tướng Lê Minh Đảo, Tư lệnh sư đoàn 18 rút chạy về căn cứ Long Bình. Tại đây viên Tư lệnh vừa được “Tổng thống” Trần Văn Hương ký quyết định thăng đặc cách thiếu tướng với tuyên bố hùng hồn: “Quyết tử thủ Long Khánh” đã hèn nhát bỏ chạy về Sài Gòn; anh cảm thấy thất vọng và buồn bực vì bị phản bội nên cũng bỏ về nhà ở Cù lao Phố, sống ẩn dật chờ thời...”.

Tỏ ra rất thông cảm với người “chiến binh Cộng hoà” kiêu hùng, dũng cảm nhưng bị chỉ huy hèn nhát bỏ rơi, Phạm Thị Trương nhẹ nhàng an ủi: “Trung úy cứ yên chí đi. Tuy bọn Cộng sản đang nắm được chính quyền, nhưng lực lượng quốc gia còn đông lắm, anh em đang tạm thời nằm im chờ đợi. Người ái quốc và có nhiệt tâm với đất nước như trung úy thế nào cũng có cơ hội lập công lớn”.

*** CHÂN TƯỢNG CỦA MỘT NỮ PHIÊN DỊCH VIÊN KHẢ AI**

Từ những tin báo của các cơ sở mật về một nhen nhóm phản động đang mọc nổi hoạt động trên địa bàn, cộng với báo cáo của Hoàng “trung úy thám sát Sư đoàn 18 nguy”, lãnh đạo Ty An ninh nội chính thành phố Biên Hoà cho triển khai biện pháp nghiệp vụ đặc biệt và nhanh chóng xác định được lý lịch nhân thân của hai chị em Phạm Thị Lan và Phạm Thị Trương. Theo đó, cả hai cô con gái của một công chức cao cấp trong chế độ Sài Gòn đều theo học tiếng Anh tại Hội Việt - Mỹ. Tại đây, Phạm Thị Lan vốn là nữ sinh trường Tây rất giỏi tiếng Pháp có dịp làm quen với Nguyễn Văn Tài, một sĩ quan An ninh quân đội Sài Gòn đang rèn luyện thêm môn tiếng Anh để chuẩn bị sang Mỹ tu nghiệp. Sau đó, hai người kết hôn với nhau. Khi Mỹ kiểm soát chính thể Sài Gòn, Tài gặp cơ hội thăng tiến vù vù, trở thành một Trung tá an ninh “nhà binh” đầy quyền thế, tuyển dụng vợ và em vợ vào cơ quan tình báo. Sau khi được đào tạo nghiệp vụ, Lan và Trương được bố trí làm thông dịch viên cho Phái đoàn quân sự Ba Lan, một thành viên đại diện khối Xã hội chủ nghĩa trong Ủy ban Liên hợp quân sự bốn bên (gọi tắt là ICCS) với vai trò kiểm soát đình chiến tại miền Nam Việt Nam theo tinh

thần Hiệp định Paris. Với ngón nghề điêu luyện, nữ phiên dịch Phạm Thị Trương đã đưa Trung tá tuỳ viên quân sự Ba Lan sập bẫy... tình để không chế buộc vị sĩ quan “Cộng sản Đông Âu” trở thành điệp viên cho CIA.

Có một bề dày thành tích như vậy, nên bề ngoài làm ra vẻ rất thông cảm với anh “trung úy thám sát của sư đoàn 18” bại trận, Phạm Thị Trương vẫn bí mật cho “thăm tra” những... “lời tự khai” của Trung úy Hoàng.

“Mật báo viên” được giao thăm tra là một người được Trung tá Tài đặc biệt tín nhiệm. Ông ta là dân Bắc, gốc người Vĩnh Phú theo đạo Công giáo di cư vào Nam năm 1954, đi “lính quốc gia” lên đến cấp Thượng sĩ trong ngành quân cụ thì được giải ngũ. Sau đó đăng ký vào lính biệt kích PRU cho Mỹ. Ông ta là một đàn em tin cậy ở vùng Hồ Nai - Biên Hoà của Trung tá an ninh quân đội nguy Nguyễn Văn Tài và cũng giống như... “ông thầy” mình, ông ta đang trốn tránh diện học tập cải tạo và làm nghề chạy xe lam tuyến đường Hồ Nai - Biên Hoà - Sài Gòn. Và chính với chiếc xe lam cũ kỹ này, “Ông Hai xe lam” làm cả nhiệm vụ chở Lan, Trương cùng một số “chiến hữu” đi... “làm ăn”. Nhận nhiệm vụ thăm tra, chỉ 3 hôm sau, ông Hai xe lam đã mạnh

dạn xác nhận: “Trung úy Hoàng đúng là Đại đội trưởng Thám báo của Sư đoàn 18!”.

*** LEO SÂU ĐỂ NẮM RÕ MƯU ĐỒ**

Trong ban An ninh nội chính Biên Hoà chỉ có hai người là Trung tá Tư Nam, Trưởng ban và Thượng úy Phạm Tấn Hưng, Trưởng phòng trinh sát ngoại tuyến biết được ông Hai xe lam là cơ sở mật của lực lượng bảo vệ chính trị mang bí số A20; còn Trung úy Đại đội trưởng Thám báo nguy Hoàng chính là Thiếu úy Tư Hoàng, Đội trưởng Đội trinh sát ngoại tuyến (Đại tá Huỳnh Văn Hoàng, nguyên Giám đốc Công an Đồng Nai giai đoạn 2000-2005). Trước đó (đầu tháng 6/1975), được báo cáo từ cơ sở là: “Tại khu vực Hồ Nai, bọn nguy quân, nguy quyền đang câu kết với bọn cầm đầu các đảng phái phản động móc nối đám tàn quân trốn trình diện học tập cải tạo gây dựng tổ chức phản cách mạng”, Trung tá Tư Nam đã thông qua A20 cho trinh sát thâm nhập vào tổ chức này để trực tiếp nắm rõ mưu đồ của chúng. Nhưng cả hai chuẩn úy trinh sát Đỗ Văn Tắc, Nguyễn Văn Trường (Trường râu) dù giả vai lính Sư đoàn 18 rất đạt, gia nhập vào tổ chức phản động cũng chỉ được bọn chúng bố trí làm bảo vệ vòng ngoài hoặc lái xe... nên chưa thể tiếp cận được bọn chóp bu để nắm rõ mưu đồ. Với bề dày

kinh nghiệm nghiệp vụ của một Ủy viên Ban An ninh Khu Đông Nam bộ từng trải trong chiến tranh và hoạt động tình báo đô thị, Trung tá Tư Nam đã chuẩn bị khá kỹ cho việc tung Đội trưởng trình sát Tư Hoàng vào cuộc với khả năng “leo cao”. Ông cho điều những viên sĩ quan nguy đã được cách mạng cảm hoá biết rõ về Sư đoàn 18 nguy, về khoá sĩ quan trù bị Thủ Đức mà Tư Hoàng phải đóng vai để cung cấp mọi thông tin cần thiết. Nhờ vậy, sau khi qua được việc thẩm tra lý lịch của Phạm Thị Trương, Thiếu úy trình sát Tư Hoàng mới được hướng dẫn lên Trảng Bom gặp mặt trực tiếp tên Nguyễn Văn Tài và trả lời trôi chảy về tên tuổi, đơn vị của một số sĩ quan học cùng khoá võ bị với mình. Sau cuộc sát hạch căng thẳng của tên Trung tá an ninh quân đội nguy tình thông nghiệp vụ, Tư Hoàng được tiếp kiến Đại tá tình báo Hoàng Mộng Điệp. Sau một hồi trò chuyện, lão cáo già trong nghề tình báo tỏ ra thích viên Trung úy thám báo người miền Nam trẻ tuổi, bộc trực, gan lì, đã khoái chí võ vai và gọi anh sĩ quan An ninh “Việt cộng” Tư Hoàng là... “chiến hữu”.

*** CHUYÊN ÁN MANG BÍ SỐ VA202**

Thiếu úy Tư Hoàng và A20 nhanh chóng xác định được tổ chức phản động có danh xưng “Mặt

trận quốc gia Việt Nam” do tên Đại tá Hoàng Mộng Điệp cầm đầu với âm mưu lật đổ chế độ do Đảng Cộng sản Việt Nam lãnh đạo nhằm xây dựng một chế độ tư bản do Đảng Đại Việt nắm quyền điều hành. Để thực hiện mưu đồ, chúng đang ra sức móc nối bọn nguy quân, nguy quyền, bọn cầm đầu các đảng phái phản động, bọn chống chế độ xã hội chủ nghĩa; đặc biệt là lợi dụng đạo Công giáo ở khu vực Hồ Nai để phát triển tổ chức, xây dựng lực lượng vũ trang, chuẩn bị bạo loạn cướp chính quyền từ tay Cộng sản. Thiếu úy Tư Hoàng còn biết, sở dĩ bọn phản động chọn khu vực Hồ Nai để “chiêu binh mãi mã” vì chúng lập luận rằng: Vùng này với hầu hết đồng bào theo đạo Công giáo, lại là dân miền Bắc di cư vốn thâm thù Cộng sản và nơi đây có địa hình phức tạp với hệ thống giao thông đường bộ, đường sắt Bắc - Nam, đường sông, đường hàng không... trong thế tiến thoái đều thuận tiện để xây dựng thành một “Thánh địa chống Cộng” ở Việt Nam.

Tổng hợp lại toàn bộ thông tin thu thập được, với kinh nghiệm của một người chỉ huy công tác hoạt động bí mật nhiều năm trong lòng đô thị Sài Gòn thời tạm chiếm, Trung tá Tư Nam thấy là những điệp viên của mình vẫn chưa làm rõ được “Ban lãnh đạo tối cao” của tổ chức “Mặt trận quốc

gia Việt Nam” là những ai; đặc biệt là CIA đang thực hiện mưu đồ gì trong kế hoạch hậu chiến? Do vậy để làm rõ vấn đề, Trung tá Tư Nam quyết định cả Tư Hoàng và A20 tiếp tục... “leo sâu”, bên cạnh đó quyết định lập chuyên án đấu tranh lấy bí số VA202, trực tiếp làm Trưởng ban chuyên án để kịp thời ngăn chặn các hành động manh động của tổ chức phản động này.

*** "DỰ RẼN RA KHỎI HANG ĐỂ BẮT"**

Để thúc đẩy chuyên án VA202 phát triển, giữa tháng 6/1975, ban chuyên án quyết định sử dụng phương thức “Dùng âm mưu địch đánh địch” bằng cách triển khai kế hoạch “Dự rẻn ra khỏi hang để bắt”. Trung tá Tư Nam đích thân gặp và thuyết phục 3 nhân vật tên tuổi một thời khắp Sài Gòn - Biên Hoà (Vùng III chiến thuật nguy) nay đã được cách mạng cảm hoá là Trưởng ty Cảnh sát quận 9 Sài Gòn, Trưởng ty Bưu điện Biên Hoà và viên sĩ quan truyền tin Bộ tổng tham mưu nguy đồng ý cùng A20 vào Bàu Hàm lập “Mặt khu quốc gia chống Cộng”. Chỉ sau hơn một tháng hoạt động, tổ chức phản động giả này đã thu hút gần 100 tên trốn tránh diện học tập cải tạo tìm đến xin gia nhập. Ban chuyên án VA202 đã dùng biện pháp nghiệp vụ bắt chúng thật êm thấm và còn sử dụng chúng viết thư về kêu gọi

THƯ VIỆN
TỈNH ĐỒNG NAI

đồng bọn cùng vô để tham gia... phục quốc. Nghe tin tổ chức “phục quốc” hoạt động có hiệu quả, tên Hoàng Mộng Điệp vẫn chưa xuất đầu lộ diện mà muốn dò xem thực lực ra sao trước khi đồng ý cho “Mặt trận quốc gia Việt Nam” hợp tác, bèn thông qua A20 đề nghị ban lãnh đạo tổ chức “phục quốc” phải đứng ra tổ chức 3 chuyến tàu chở lực lượng cốt cán hai bên vượt biên ra nước ngoài xin cầu viện và phát triển lực lượng ở hải ngoại để hỗ trợ cho lực lượng trong quốc nội. Qua liên lạc, A20 thay mặt cho nhóm “phục quốc” trong “mặt khu quốc gia” trả lời với Đại tá Điệp là tổ chức phục quốc có đủ khả năng tổ chức tàu vượt biên, nhưng đang gặp vấn đề tài chính. Không ngờ, sau khi bàn bạc hội ý, phía “Mặt trận quốc gia Việt Nam” đồng ý chi 90 lượng vàng cho 90 người vượt biên thành 3 chuyến.

*** BA CUỘC THỬ THÁCH**

Nhận được thông tin này, Trưởng ban chuyên án Tư Nam thực sự bất ngờ. Ông nhận định bọn Mặt trận quốc gia Việt Nam quả là có thực lực, nên vội báo cáo lên Bộ Công an và Tỉnh ủy toàn bộ sự việc, đồng thời ông cho rằng chuyến đi đầu là bước dò dẫm, chúng chưa dám đưa thành phần quan trọng đi. Quả đúng như vậy, chuyến tàu vượt biên đầu tiên do “phục quốc” tổ chức chỉ toàn vợ,

con của bọn lãnh đạo Mặt trận quốc gia Việt Nam, không kịp di tản trước đó. Ra đến được nước ngoài, họ nhanh chóng liên lạc về báo là... chuyển đi tuyệt đối an toàn.

Hào hứng trước sự hợp tác ban đầu có kết quả mỹ mãn, những tên cầm đầu Mặt trận quốc gia Việt Nam liền đề nghị “phục quốc” có cuộc họp... song phương, địa điểm là ở Sài Gòn. Nhận chỉ thị của Trưởng ban chuyên án Tư Nam, A20 cho rằng họp ở Sài Gòn khó tránh khỏi tai mắt của công an Cộng sản và khi bị lộ cũng khó thoát thân nên đề nghị họp ở giữa lòng... Thánh địa Hồ Nai là hay nhất. Theo đó, tổ chức “phục quốc” chịu trách nhiệm bảo đảm tuyệt đối an toàn cho hội nghị.

Mấy ngày sau đó, đúng 20 tên phản động loại cộm cán từ Sài Gòn đã bằng nhiều loại phương tiện khác nhau trịnh trọng bước vào một ngôi nhà vắng chủ ở Hồ Nai với ghế bàn dọn sẵn, trà thuốc chu đáo ngồi bàn việc sáp nhập hai tổ chức tạo thành sức mạnh chống Cộng. Và tại đây lực lượng Công an do Trưởng phòng trinh sát ngoại tuyến Nguyễn Tấn Hưng đã bố trí sẵn hốt gọn ghê. Qua xem xét và nhận diện từng tên bị bắt, Ban chuyên án biết là bọn đầu sỏ vẫn chưa xuất hiện nên tương kế tựu kế, hướng dẫn cho những tên chỉ huy vừa bị bắt viết thư báo cho Bộ Tư lệnh tối cao

của Mặt trận quốc gia Việt Nam biết là hội nghị song phương đã thành công tốt đẹp và chúng đã nhận lời mời vào mật khu tham gia điều hành công cuộc kháng chiến phục quốc đang đứng trước vận hội mới. Những lá thư đầy tâm huyết này lại được A20 chuyển đến Mặt trận quốc gia Việt Nam theo đường dây liên lạc Phạm Thị Trương và Phạm Thị Lan.

Hai hôm sau, Trương báo cho A20 biết là “thủ lĩnh” Mặt trận quốc gia Việt Nam muốn mượn người của “phục quốc” đưa lên Sài Gòn tham gia đợt rải truyền đơn chống Cộng có quy mô lớn. Được Trưởng ban chuyên án Tư Nam chỉ đạo, A20 xin được gặp người đại diện cho Mặt trận quốc gia Việt Nam trình bày những điều bất lợi với nguy cơ tổn thất lực lượng dẫn đến đổ vỡ tổ chức khi rải truyền đơn ở Sài Gòn; chỉ bằng giao truyền đơn đã in cho “phục quốc” rải ở Biên Hoà, Hố Nai vừa an toàn mà đạt hiệu quả lớn, vì “quốc dân đồng bào” vùng dân cư này rất... “ngưỡng mộ” Mặt trận quốc gia Việt Nam.

Sau một hồi liên lạc xin ý kiến, người đại diện Mặt trận quốc gia Việt Nam đồng ý. Nhận được thông tin, Trung tá Tư Nam họp ban chuyên án và nhận định: Có lẽ tổ chức phản động Mặt trận quốc gia Việt Nam mới chỉ hình thành được

bộ khung lãnh đạo chứ chưa có quân nên chúng phải tạm thời chấp nhận giải pháp này. Và ông chỉ đạo cho A20 cùng chuẩn úy trình sát Trường “râu” đang làm tài xế trong đường dây liên lạc của Phạm Thị Trương thực hiện tốt việc nhận và rải truyền đơn theo một kế hoạch do ban chuyên án đưa ra. Theo đó, toàn bộ 2 xe truyền đơn do A20 và trình sát Trường nhận từ Sài Gòn chuyển về Biên Hoà được chở thẳng vô nhà máy giấy Cogido, chỉ một số được lấy ra giao cho các trình sát để rải ở đoạn cầu Đồng Nai vào lúc có mặt Phạm Thị Trương, rồi lượm lại ngay, tổng hết vào kho.

*** THỰC HIỆN PHƯƠNG ÁN “PHÁ ÁN CHỮA RẼ”**

Nghiên cứu truyền đơn của Mặt trận quốc gia Việt Nam kết hợp với báo cáo mới nhất do “Trung úy Hoàng” và A20 thu thập được, Ban chuyên án biết được “Tổng Tư lệnh tối cao” của chúng tẻ ra là... “người quen”. Đó là Phan Huy Quát, lãnh tụ đảng Đại Việt, từng làm Thủ tướng chế độ Sài Gòn, Chủ tịch phong trào liên minh Á châu chống Cộng, đồng thời cũng là tên CIA loại “gộc” ở miền Nam Việt Nam. Quát quê Hà Tĩnh, sinh trưởng trong một gia đình quan lại, có cha từng giữ chức Thượng thư triều Nguyễn. Từ nhỏ Quát đã được cho ra Hà Nội học và đậu bằng Bác sĩ y khoa vào

tháng 2/1945. Từ đó, Quát được giới chính trị Hà Nội gọi là... “Độc tở Quát”. Không hành nghề thầy thuốc, Quát tham gia hoạt động chính trị và nhanh chóng ngoi lên trở thành lãnh tụ đảng Đại Việt với thành tích chống phá kịch liệt công cuộc kháng chiến của toàn dân. Trong đó có việc lãnh tụ Quát chỉ đạo sát hại cán bộ cách mạng cùng những người dân yêu nước, nên vào tháng 8/1948, Phan Huy Quát bị Tòa án quân sự liên khu 3 xử tử hình vắng mặt.

Thấy yêu cầu hiểu sâu hơn về Mặt trận quốc gia Việt Nam đã đạt được, trong đó còn cho thấy là tổ chức phản động này thực tế đang thiếu quân để triển khai hoạt động. Ban chuyên án VA202 nhận định là trước sau gì bọn chúng cũng phải bộc lộ để hợp tác với tổ chức phản động giả “phục quốc”, nên quyết định rút ngắn quá trình bộc lộ của bọn cầm đầu bằng phương án “Phá án chứa rữ” tức là chỉ phá trước một phần trong chuyên án. Theo đó, đối tượng của phần phá là tên Trung tá Nguyễn Văn Tài đang tích cực điều hành việc tổ chức móc nối, tuyển mộ người vào Mặt trận quốc gia Việt Nam. Còn... chứa phần rữ là đường dây liên lạc của Phạm Thị Trương với “lãnh tụ tối cao”. Bằng một biện pháp nghiệp vụ sơ đẳng, việc điều tên trung tá an ninh quân đội nguy lão luyện

từ Trảng Bom về Sài Gòn hết sức dễ dàng. Và chuyện tên Tài bị công an, du kích khu phố Văn Thánh bắt vì cư trú bất hợp pháp trong khi kiểm tra hộ khẩu rồi lôi ra thêm vụ “ngụy quyền trốn trình diện học tập cải tạo” cũng là việc hết sức... “tình cờ”.

*** SA LƯỚI TRONG... MẬT KHU GIẢ**

Biết tin một cánh tay đắc lực của mình bị Công an Cộng sản bắt được vì một duyên cớ...lãng xẹt, tên Hoàng Mộng Điệp rất bức tức. Hắn ta suy tính rất kỹ và nhận ra rằng trong tư thế “cua bị gãy càng” không thể làm gì hơn được, đành thông qua đường dây liên lạc Phạm Thị Trương báo tin với A20 là lãnh đạo của Mật trận quốc gia Việt Nam muốn đi thị sát mật khu của “phục quốc” và bàn chuyện thống nhất lực lượng.

Đã được Trung tá Tư Nam, Trưởng ban chuyên án chỉ đạo trước, khi được đại diện cho tổ chức “phục quốc” trả lời đề nghị của Mật trận quốc gia Việt Nam, A20 đưa ra điều kiện tiên quyết cho cuộc gặp gỡ ở mật khu phải là hội nghị thượng đỉnh với thành phần là lãnh đạo cao nhất của cả hai bên. Trước một tình thế không thể đòi hỏi gì khác hơn, Mật trận quốc gia Việt Nam đồng ý.

Nhận được tin báo, cả Ban chuyên án VA202 cùng lực lượng bảo vệ chính trị của Ty An ninh nội chính Biên Hoà sôi động hẳn lên trong tư thế vào cuộc. Trung tá Tư Nam trực tiếp xin ý kiến của Bộ và Cục Bảo vệ chính trị do đồng chí Cao Đăng Chiếm chịu trách nhiệm phía Nam, đồng ý duyệt kế hoạch do Ban chuyên án VA202 đề xuất là lấy căn cứ Diệt báo của An ninh khu Đông Nam bộ ở Suối Rết trang trí lại thành “mặt khu” của “phục quốc”. Trong tình hình chuẩn bị khẩn trương “phục vụ hội nghị thượng đỉnh”, A20 bất ngờ tử nạn vì tai nạn giao thông, Thượng úy trình sát ngoại tuyến Nguyễn Tấn Hưng được Trung tá Tư Nam chỉ thị phải thay vai A20 làm liên lạc. Trong vai Trung úy hải quân Nguyễn Thanh Quế, liên lạc viên mới của “phục quốc”; Trưởng phòng trình sát ngoại tuyến tìm đến số nhà 97 trên đường Trần Quang Diệu - Sài Gòn để gặp một đại diện của Mặt trận quốc gia Việt Nam thì bị ông ta từ chối, đến khi nghe “chiến hữu” báo chính mình là người được giao tổ chức đưa con ông ta vượt biên trốn lọt trong chuyến vừa rồi, ông ta mới chịu tin “Trung úy Quế” là người của “phục quốc”.

Đội trưởng trình sát Huỳnh Văn Hoàng cũng cực khổ không kém, trong vai “trung úy thám báo Hoàng” trở thành sĩ quan cận vệ thân cận của...

Đại tá Tư lệnh Hoàng Mộng Điệp. Quen đi xe hơi, ngồi phòng máy lạnh, tên tình báo già to béo phải chống gậy băng rừng vào... “chiến khu quốc gia” một cách khốn khổ, mệt nhọc. Cứ mỗi lần băng qua suối, Thiếu úy trinh sát Tư Hoàng làm nhiệm vụ gác-đờ-co phải đưa lưng công lão đại tá tình báo nguy. Gay go hơn là lực lượng công an do Phó phòng bảo vệ chính trị Trương Tấn Dũng (Cố Phó Giám đốc Công an Đồng Nai, nguyên Phó ban nội chính Tỉnh ủy) chỉ huy phải gồng mình mật phục ngoài mé rừng, chờ... hội nghị thành công tốt đẹp, toàn thể đại biểu hể hả bước ra mới bất ngờ áp sát thộp cổ 30 đảng viên Đại Việt đều thuộc loại sừng sỏ trong cái gọi là “Ban chấp hành trung ương của Mặt trận quốc gia Việt Nam” với đầy đủ hai thành phần “Ban chấp hành trung ương quốc nội” lẫn “Ban chấp hành trung ương quốc ngoại” cùng “Tổng tư lệnh tối cao” Phan Huy Quát đứng sững sờ, chết lặng.

TRONG BÓNG TỐI BÊN LỀ CUỘC BẦU CỬ
QUỐC HỘI KHOÁ VI

*Đại tá Huỳnh Tấn Minh, AHLLVT,
nguyên Trưởng Công an thành phố Biên Hòa
(Trưởng Ban chuyên án H500).*

Một kế hoạch tuyệt mật nhằm phá hoại cuộc bầu cử Quốc hội nước Việt Nam thống nhất vào ngày 25/4/1976 đã được tổ chức phản động có danh xưng “Lực lượng phục quốc” hoạch định kỹ càng đến từng chi tiết nhằm vào các mục tiêu nhạy cảm như: Hồ Con Rùa, tường rào Dinh Độc

Lập ở Sài Gòn và trụ sở UBND tỉnh Đồng Nai, Đài phát thanh Đồng Nai, sân bay Biên Hoà. Nhưng toàn bộ kế hoạch ngông cuồng này đã bị lực lượng An ninh Đồng Nai, trong đó chủ yếu là trinh sát chính trị Công an Biên Hoà còn rất non trẻ bẻ gãy, góp phần quan trọng cùng Công an Thành phố Hồ Chí Minh phối hợp Công an Đồng Nai kịp thời vạch trần và đập tan thêm hai tổ chức phản động nữa là: “Mặt trận dân quân ái quốc” và “Lực lượng dân quân ái quốc”, giữ vững an ninh chính trị, bảo vệ cuộc tổng tuyển cử lần đầu tiên chung cả nước thắng lợi, tuyệt đối an toàn.

Vào giữa tháng 4/1976, sau khi các ban An ninh nội chính Bà Rịa - Long Khánh, Biên Hoà, Tân Phú, Vũng Tàu sáp nhập lại thành Ty Công an Đồng Nai; Đại úy Tư Minh (Huỳnh Tấn Minh - Anh hùng lực lượng vũ trang, nguyên Trưởng Công an thành phố Biên Hoà), Phó Trưởng Công an Biên Hoà đặc trách bảo vệ chính trị được cơ sở mật mang bí số H50 báo tin: “Tại Biên Hoà hiện có một nhóm sĩ quan, binh lính nguy trốn trình diện học tập cải tạo đang móc nối với bọn bất mãn, nhen nhóm hình thành một tổ chức phản động có tên “Lực lượng phục quốc” với âm mưu lật đổ chính quyền cách mạng”. Vốn là

một cán bộ an ninh từng “nằm vùng” hoạt động ngay trong lòng thị xã Biên Hoà trong thời kỳ chiến tranh, Đại úy Tư Minh nhanh chóng đoán định ngay được âm mưu của bọn phản động; ông chỉ thị cho H50 thâm nhập sâu vào nhen nhóm này, một mặt cho trinh sát khẩn trương theo dõi.

*** CHUYÊN ÁN MANG BÍ SỐ H500**

Qua đó, Đại úy Tư Minh biết được “Lực lượng phục quốc” do ba tên cầm đầu là Nguyễn Toàn Tiến, Thòng A Nhì và Voòng A Sám, trong đó Nguyễn Toàn Tiến tự xưng là “lãnh tụ”. Qua trinh sát, cán bộ, chiến sĩ Đội bảo vệ chính trị Công an Biên Hoà còn phát hiện thêm 4 tên Vũ Quang Lâu, Phóng A Quay, Nguyễn Văn Phước, Đinh Trọng Bình đang tích cực thực hiện hoạt động lôi kéo người tham gia “Lực lượng phục quốc”.

Thấy đã có đủ cơ sở để lập án đấu tranh, Đại úy Tư Minh trực tiếp lên Ty Công an tỉnh xin ý kiến người phụ trách lực lượng An ninh là Trung tá Tư Nam (Đặng Công Hậu, Trần Quý Tư), Phó trưởng Ty. Trung tá Tư Nam đồng ý thành lập chuyên án mang bí số H500 và giao Tư Minh làm Trưởng ban chuyên án, Thiếu úy Mười Sơn

(Nguyễn Trường Sơn), Đội trưởng đội bảo vệ chính trị Công an Biên Hoà làm Phó ban.

Để thực hiện việc giám sát một cách chặt chẽ tổ chức phản động đang còn nhen nhóm, đồng thời phải nắm được kịp thời mọi âm mưu, thủ đoạn của chúng để có biện pháp ngăn chặn thích ứng, không để gây ảnh hưởng xấu, Ban chuyên án H500 quyết định “đánh” hai trinh sát vào “Lực lượng phục quốc”. Đây là một quyết định hết sức táo bạo, vì lực lượng bảo vệ chính trị của Công an Biên Hoà lúc ấy quá mỏng và hầu hết đều chưa được đào tạo nghiệp vụ cơ bản. Sau khi đã đắn đo, cân nhắc, Đại úy Tư Minh quyết định chọn Trung úy Trần Thế Diệp, một sĩ quan trinh sát mới 23 tuổi có dáng vẻ thư sinh lại là người miền Nam mới vào chiến khu hơn 2 năm nên tiếp xúc, trò chuyện với sĩ quan, binh lính nguy thuận lợi hơn. Trinh sát thứ hai là Bảy Cống (Trương Văn Cống), tuổi trên 50, vốn là người gốc Bắc di cư có dáng vẻ của một nghệ sĩ phong lưu với thân hình ốm nhách, cao nhông cùng mái đầu, hàm râu bạc trắng. Bảy Cống đã tham gia kháng chiến nhiều năm, chuẩn bị cho trận Mậu Thân, ông còn được điều vào nội thành “lót ổ” bằng nghề tài xế xe lô chạy tuyến đường Biên Hoà - Sài Gòn; giao du cùng những đồng nghiệp lái xe là “cảnh sát chìm”

được Tổng nha Cảnh sát nguy còi vào. Cả hai trình sát chính trị này được Đại úy Tư Minh dành ra một tuần lễ để hướng dẫn về mọi kiểu cách sinh hoạt, chào hỏi, giao tiếp, ứng xử theo lối “nhà binh” nguy.

Nhờ có bước tập huấn chu đáo và biện pháp nghiệp vụ hoàn chỉnh, cả hai trình sát đều nhanh chóng được chỉ huy “lực lượng phục quốc” tin dùng. Với bí số H60, Trung úy Trần Thế Diệp được “phục quốc” cử làm “Quận phó”, phụ tá cho H50 được phong làm “Quận trưởng” quận Đức Tu. Trình sát Bảy Cống được chỉ huy “lực lượng phục quốc” bổ nhiệm làm... Xã trưởng Tam Hiệp.

*** PHÁT HIỆN ÂM MƯU BẠO LOẠN**

Vào giữa tháng 4/1976, “Quận trưởng” H50 và “Quận phó” H60 phát hiện được tên Nguyễn Toàn Tiến đang đẩy mạnh việc móc nối với đám tàn quân nguy trong rừng để thực hiện một cuộc vũ trang bạo loạn phá bầu cử Quốc hội sắp diễn ra vào ngày 25/4/1976. Mục tiêu của bọn phản động là: Hồ Con Rùa, tường rào dinh Độc lập ở Sài Gòn do một biệt đội vũ trang của “lực lượng phục quốc” có tên gọi là... “Đặc công công lý” thực hiện. Mục tiêu ở Đồng Nai là đánh chiếm sân bay Biên Hoà, Đài phát thanh Đồng Nai và Trụ sở Ủy ban hành

chính tỉnh. Cùng lúc ở Hồ Nai, Long Khánh, Trảng Bom, Tân Phú... bọn “Lực lượng phục quốc” tại chỗ sẽ đồng loạt nổ súng đánh chiếm các công sở của chính quyền cách mạng.

Sau khi báo cáo Tỉnh ủy, cả Trưởng ban chuyên án Tư Minh cùng Phó ty Tư Nam tức tốc lên xin ý kiến chỉ đạo của Bộ. Thứ trưởng Bộ Công an phụ trách phía Nam Cao Đăng Chiếm và Cục phó Cục Bảo vệ chính trị Bùi Thiện Ngộ cho rằng: “Bọn Lực lượng phục quốc” có đầu mối chỉ huy ở Sài Gòn, nhưng ta chưa xác định được cụ thể. Do đó, chuyên án H500 phải được tiếp tục “nuôi” và mở rộng. Nhưng trước mắt, để phục vụ nhiệm vụ chính trị là bảo đảm an toàn tuyệt đối cho cuộc bầu cử Quốc hội vào ngày 25/4/1976, phải ngăn chặn tất cả âm mưu manh động của tổ chức phản cách mạng này, Công an Thành phố Hồ Chí Minh sẽ lo đón tiếp... bọn “Đặc công công lý”, Công an Đồng Nai lo bảo vệ các mục tiêu đã chỉ định với những biện pháp ngăn chặn hết sức... “nhẹ nhàng, tránh gây tiếng động”.

*** ĐẬP TAN TỬ TRONG TRỨNG NƯỚC**

Được sự đồng ý của Ban Thường vụ Tỉnh ủy, ngày 16/4/1976, Ban chuyên án H500 triển khai lực lượng vây bắt 9 tên đầu sỏ của “Lực lượng

phục quốc”, trong đó có đủ 3 tên cộm cán là Nguyễn Toàn Tiến, Thông A Nhì và Voòng A Sám. Qua khai thác, ngay trong đêm An ninh Biên Hoà bắt thêm 4 tên: Lý Trần Bảo - chủ tiệm điện máy điện tử ở Tam Hiệp giữ chức “Trưởng ban kinh tài phục quốc”; Khuu Tiểu Long (tức How Va Pao, còn có bút danh Long Vũ), ký giả báo Dân Luận làm... “Trưởng ban báo chí - tâm lý”; Trần Văn Kích - ký giả tự do cho các báo ở Sài Gòn, giữ chức... “Tham mưu trưởng lực lượng phục quốc” và tên hoạt vụ Lù Cún Pẩu. Khá bất ngờ là qua đấu tranh khai thác, những tên này tiết lộ là ngoài tham gia “Lực lượng phục quốc” của Nguyễn Toàn Tiến, chúng còn là thành viên đặc lực của “Mặt trận dân quân ái quốc” do tên Trần Duy Ninh ở Sài Gòn cầm đầu. Trong đó, đặc biệt tên ký giả Trần Văn Kích còn là... “Chủ tịch” của cái gọi là... “Lực lượng dân quân ái quốc”. Chính “chủ tịch” Kích đã phong cho Lý Phá Sáng (vốn là Đại úy Trưởng phòng 2 tình báo quân sự Tiểu khu Long Khánh nguy) cái chức... “Bộ trưởng Quốc phòng” làm cho Sáng hăng máu lập ngay ra một biệt đội vũ trang lấy tên “Đặc công công lý” cử lên Sài Gòn... “thực thi sứ mệnh” làm nổ tung hồ Con Rùa và bức tường dinh Độc Lập. Nhưng cả biệt đội đặc công cùng toàn bộ vũ khí, thiết bị gây nổ đã được

lực lượng An ninh cách mạng chờ đón sẵn, tóm gọn. Tính đến ngày 29/4/1976, Ban chuyên án H500 đã bắt tất cả 32 tên phản động, dập tắt hoàn toàn âm mưu gây bạo loạn nhằm phá hoại cuộc bầu cử Quốc hội.

*** VẠCH TRẦN CHÂN TƯỚNG BỌN "PHỤC QUỐC"**

Trung tá Tư Nam (Phó Ty Công an) và Đại úy Tư Minh (Phó Công an thành phố Biên Hòa) cùng có chung nhận định: Thắng lợi bước đầu của chuyên án H500 đã góp phần tích cực vào thành công cuộc bầu cử Quốc hội và giữ ổn định được tình hình an ninh chính trị; nhưng bọn đầu sỏ thực sự của “lực lượng phục quốc” vẫn còn trong bóng tối. Riêng những tên tình nghi đã phát hiện trước đó, nhưng xét thấy không có biểu hiện manh động được tạm thời chưa đụng đến. Nay là thời điểm phải làm rõ mọi việc để phanh phui ra toàn bộ tổ chức phản động có danh xưng “lực lượng phục quốc” ra trước ánh sáng. Cả hai cán bộ An ninh cùng kinh qua hoạt động suốt cả thời kỳ chiến tranh còn đang bàn luận, thì nhận được báo cáo khẩn của H60 “Quận phó Đức Tu”: Bọn “phục quốc” ở Đức Tu đang muốn... “xử” Bí thư chi bộ Tam Hiệp là ông Mười Hậu nhằm nâng cao thanh thế cho tổ chức; đồng thời còn trả được mối thù đối với “tên Việt cộng nằm vùng” từng gây khốn

đốn cho chúng khi còn tòng sự ở chi cảnh sát Đức Tu. Nhận được tin báo, ông “phó quận phục quốc” đã ra sức can ngăn và cho rằng thực hiện chuyện manh động như vậy trên địa bàn sẽ gây ra sự chú ý của Công an Cộng sản vào lúc này, thật bất lợi cho tổ chức. Chúng đã tạm nghe lời, nhưng xem ra có mấy tên quá khích vẫn muốn ra tay vì cho rằng... “thấy ngứa mắt” trước một... “thằng bí thư Cộng sản già sống trong căn nhà nhỏ ở khu vực vắng vẻ, không có người bảo vệ”.

Sau khi đã dẫn đo, cân nhắc, Trưởng ban chuyên án Huỳnh Tấn Minh quyết định tung toàn bộ chiến sĩ trinh sát an ninh còn lại (thực sự chỉ đếm được trên đầu ngón tay và đều là... lính mới) vào cuộc.

Đối tượng đầu tiên là tên “Tỉnh trưởng Biên Hoà” Lê Vĩnh Hân, nguyên “giáo sư” trường trung học Khiết Tâm. Có lẽ đã nhận ra được ngày tàn của tổ chức phản động, ông “tỉnh trưởng phục quốc” 57 tuổi, bị cụt mất một cánh tay, nhanh chóng khai báo những gì mà ban chuyên án cần biết một cách khá thành khẩn. Việc bắt tên “Tư lệnh vùng III” có phức tạp hơn. Trinh sát Đào Duy Kỳ (vốn là sinh viên đại học khoa học Sài Gòn, con trai của một nhà thầu xây dựng có tên tuổi ở Biên Hoà), với vóc người nhỏ thó, mới đầu

quân vào lực lượng Công an ngày 1/5/1975 được Trưởng ban chuyên án Tư Minh giao nhiệm vụ đến phòng rừng của “vị Tư lệnh vùng” trên đường Hàm Nghi (nay là đường Cách mạng tháng Tám, đoạn thuộc địa bàn phường Quyết Thắng, Biên Hoà) để xác định sự hiện diện của đối tượng. Không biết, anh tân binh trinh sát này nói năng lớ quớ như thế nào mà bị nha sĩ Bùi Văn Chín, 33 tuổi, khá đô con đẩy lên ghế ngồi hả họng ra để khám. Đến khi đồng đội là Trinh sát Tăng Phong Vũ cùng lực lượng Công an ập vào bắt còng cả “Tư lệnh phục quốc” lẫn chiến sĩ An ninh Đào Duy Kỳ đưa lên xe. Trinh sát Vũ cũng là lính mới. Nhà Vũ nằm giữa bến đò Xóm Lá và bến đò Trạm ở phường Bửu Long, cơ sở mật của cán bộ An ninh Tám Phước (cố Trung tá Nguyễn Hữu Phước, nguyên Phó Giám đốc Công an Đồng Nai). Chàng trai 23 tuổi, hiền lành có thành tích... trốn quân dịch, trở thành trinh sát an ninh ngay sau ngày giải phóng. Vậy mà, “mèo mù vớ cá rán”, Tăng Phong Vũ tham gia cùng đồng đội khám nhà “Tư lệnh vùng III phục quốc” Bùi Văn Chín đã khám phá và thu được “Biên bản hội nghị trung ương lực lượng phục quốc” họp ngày 16/4/1976 với toàn bộ kế hoạch phá hoại bầu cử Quốc hội.

Đấu tranh khai thác tên Chín chung quanh “biên bản hội nghị”, Ban chuyên án H500 đã lần lượt bóc gỡ ra toàn bộ mạng lưới hoạt động của tổ chức phản động có danh xưng “Lực lượng phục quốc”. Trong bước 1 truy kích, Ban chuyên án cho bắt tên Lục Văn Cầu (tức Lục Văn Bắc) – một cán bộ trong ban kinh tài huyện Tân Phú, làm liên lạc giữa “Chủ tịch lực lượng dân quân ái quốc” Trần Văn Kính với “Bộ trưởng Quốc phòng” Lý Phá Sáng. Chính Cầu lo giấy đi đường, công lệnh, giấy giới thiệu... hợp pháp do ban kinh tài huyện Tân Phú ký tên và đóng mộc hằn hoi cho Lý Phá Sáng đi lại bằng phương tiện công khai về họp tại Biên Hoà, Thành phố Hồ Chí Minh cũng như đi bắt liên lạc với các nhóm tàn quân đang hoạt động trong rừng tại các huyện Thống Nhất, Xuân Lộc, Tân Phú. Đồng thời bắt tiếp các tên: Chần Văn Lộc “phó quận Định Quán”, Thòng Cửu Dưỡng “xã trưởng Trảng Bom”, Nguyễn Văn Đạt - liên lạc viên cho Nguyễn Toàn Tiến với linh mục Thụ - Chánh xứ giáo xứ Fatima Bình Triệu...

Tiến hành bước 2, vừa truy kích bọn còn lại của “lực lượng phục quốc” và “Mặt trận dân quân ái quốc” kết hợp truy quét, tiêu diệt tàn quân của Lý Phá Sáng, Ban chuyên án H500 đã chỉ đạo “thu gom” được tất cả 73 tên thuộc vào hàng cộng

cán, được giao giữ các chức vụ quan trọng như: Tỉnh trưởng Biên Hoà, tỉnh trưởng Vũng Tàu, Trưởng, phó ty cảnh sát Biên Hoà, Quận trưởng Hồ Nai, Châu Thành... Trong đó có 5 tên là “giáo sư” trường Khiết Tâm, 6 tên là ký giả của các báo Sài Gòn... Đặc biệt tên Phan Hoàng Triều (tức Phạm Chủ Thuyết “Phó Chủ tịch Hội đồng lãnh đạo quốc gia” của cái gọi là “Mặt trận dân quân ái quốc”) với vỏ bọc “giáo sư”, từng lập phương kế chống phá cách mạng một cách điên cuồng nhất và là một tên phản động khá liều mạng. Sau ngày 16/4/1976, Ban chuyên án H500 đã phá vỡ và bắt một số tên cầm đầu “lực lượng phục quốc”, thế nhưng Thuyết vẫn lén xuống Biên Hoà để... củng cố tổ chức, phong cấp, giao chức cho một số tên khác, nhằm bổ khuyết và thúc đẩy... “công cuộc phục quốc”!

Để truy bắt tên “Phó Chủ tịch Hội đồng lãnh đạo quốc gia” Phạm Chủ Thuyết, hai trinh sát trẻ Tăng Phong Vũ và Đào Duy Kỳ đã phải rảo khắp Thành phố Hồ Chí Minh suốt một tuần lễ mới phát hiện được nhà hắt ta ở Tam Bình, quận Thủ Đức. Phối hợp cùng Công an Thành phố Hồ Chí Minh, lực lượng trinh sát An ninh Biên Hoà đã bắt và tổ chức khám xét nhà tên Thuyết thu được nhiều tài liệu, con dấu, giấy tờ giả, tiền giả... Bị

giải giao về Công an Biên Hoà, Phạm Chủ Thuyết cố tỏ ra vẻ bất cần khi bị hỏi cung. Trả lời câu hỏi đầu tiên của Đào Duy Kỳ, hấn ta ngẩng mặt lên, nói một cách ngông nghênh: “Cấp bậc? Chúc vụ của tôi à? Còn lớn hơn cả cấp tướng nữa!..”.

Khi chàng trình sát mặt mày còn non choẹt chìa bản tướng mạo quân vụ của Quân lực Việt Nam Cộng hòa xuống trước mặt, tên phản động cáo già liếc nhanh hàng chữ: Phạm Chủ Thuyết, sinh năm 1945. Cấp bậc: Thiếu tá, thuộc phòng 7 Bộ Tổng tham mưu... thì mặt hấn ta thất sắc, mồm há hốc.

HAI CỐ VẤN MỸ CÓ TÊN VIỆT

*Đánh chiếm Ty Cảnh sát quốc gia Long Khánh,
tháng 4/1975.*

Đầu niên khoá 1965-1966, tại nhiều trường học trong tỉnh lỵ Long Khánh bỗng xuất hiện thường xuyên hai chàng trai người Mỹ mặc đồ dân sự giản dị, có tác phong thân thiện, hiền lành, đặc biệt là nói rành tiếng Việt và còn lấy tên Việt là Thương, Việt... nên thu hút được khá nhiều cảm tình trong giới học sinh.